‘Upside-Down Country’ Alternative Design Knowledges for a Regenerative Future

Anna Johnson and Richard Black

TITLE	Upside Down Country
TUTORS	Anna Johnson, Richard Black
INSTITUTE	Royal Melbourne Institute of Technology (RMIT), AU, architecture programme
TYPE	design studio
YEAR	2021 and 2023
CURRICULUM	vertically integrated across years 1, 2 and 3 of the Bachelor
LENGTH	15 weeks
GROUP SIZE	18
ECTS	15

For architects to respond to the climate crisis, it is not just the hierarchical systems of architectural knowledge transmission (and education) that need to be reformed, but the very foundations of what architecture is and can be. As Danièle Hromek, First Nations writer and designer, reminds us: ‘Non-indigenous built environment professionals need to learn, that in cultural ways, they are infants in ways of being and knowing on this continent. . . . And as such, their primary role is to listen, observe and learn.’[1]

And so, a process of attentive observing and comprehending is critically important for ecological (and cultural) wellbeing at a global scale. Following this, respectful repair and reconciliation can then be made with local places, their Indigenous ecologies and communities. This building of what we call ‘an ecological literacy of place’ then informs a respectful practice along with a conceptual reframing of architecture for students.

It is this ethos that drives our architecture design course ‘Upside-down Country’ at RMIT University, Melbourne, Australia. Located at Castlemaine, on Dja Dja Wurrung Country, this course aims to develop first-hand knowledge of place, as well as an attitude to what ustralian ecological literacy can be. Undertaken alongside the introduction of on-site methodologies as outlined below, this builds a ‘respectful cultural literacy’ on Dja Dja Wurrung Country. We begin from the premise that ecological thinking is inherently connected to the cultural, social and historical reality of that place, principles that support the foundations of how First Nations Peoples understand landscape – what they call

1 See: architectureau.com/articles/listen-observe-learn-ethics-and-protocols-.

‘Upside-Down Country’ Alternatieve ontwerpkennis voor een regeneratieve toekomst

Anna Johnson en Richard Black

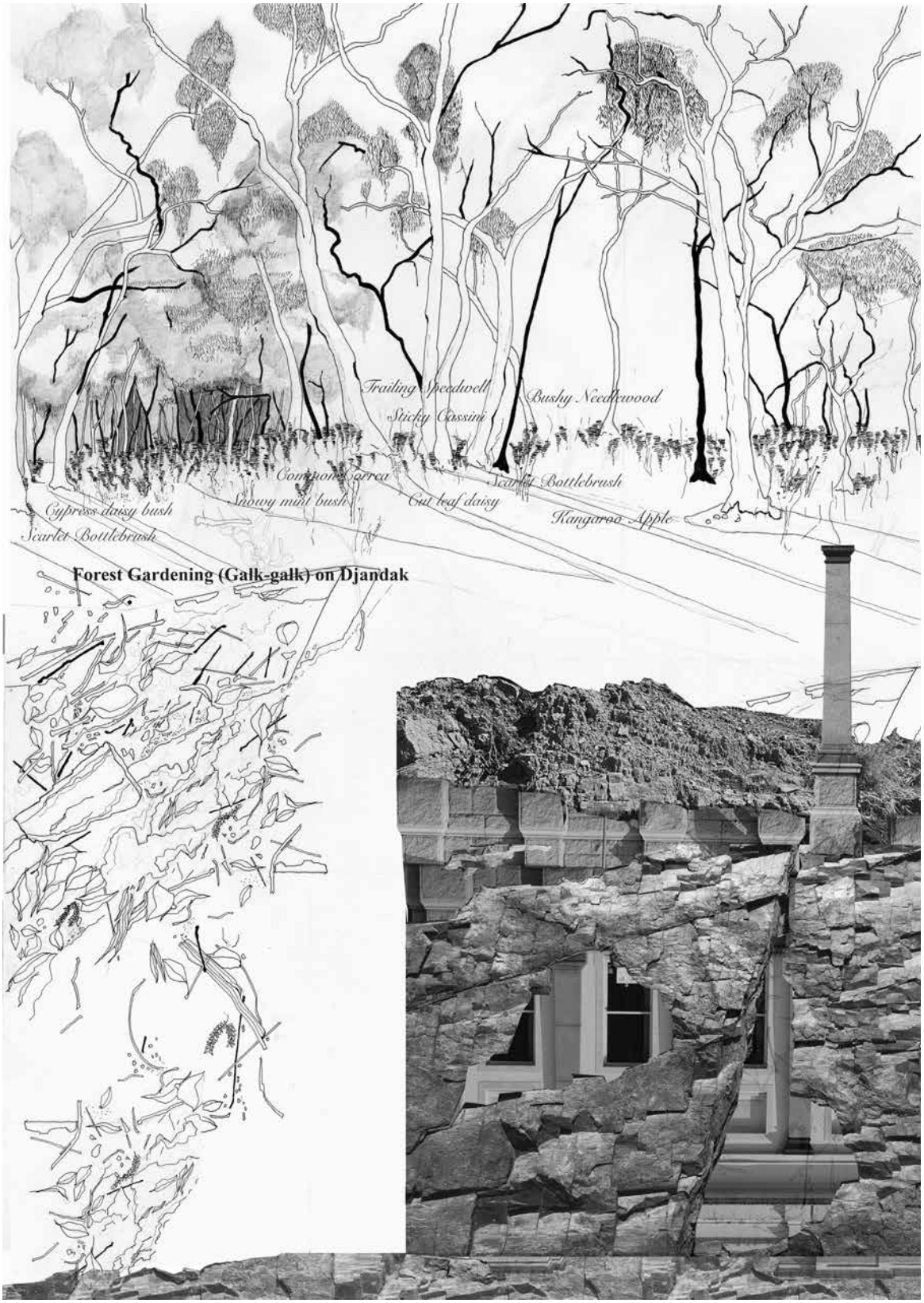
TITEL	Upside-Down Country
DOCENTEN	Anna Johnson, Richard Black
INSTELLING	Royal Melbourne Institute of Technology (RMIT), AU, architecture programme
TYPE	ontwerpstudio
JAAR	2021 en 2023
CURRICULUM	verticaal geïntegreerd in jaar 1, 2 en 3 bachelor
DUUR	15 weken
GROEPSGROOTTE	18
ECTS	15

Voordat architecten op de klimaatcrisis kunnen reageren, moeten niet alleen de hiërarchische systemen worden hervormd die ten grondslag liggen aan de overdracht van architectonische kennis (en architectuuronderwijs), maar ook de fundamenten van wat architectuur is en kan zijn. ‘Niet-inheemse bouwprofessionals moeten,’ zoals de Aboriginal-Australische auteur en ontwerper Danièle Hromek opmerkt, ‘beseffen dat zij op dit continent in culturele zin kleuters zijn als het gaat om manieren van zijn en kennen (…) En als zodanig is het hun primaire taak om te luisteren, te observeren en te leren.’[1]

Dit proces van aandachtig observeren en doorgronden is dan ook van cruciaal belang voor ecologisch (en cultureel) welzijn op mondiale schaal. Op die manier kunnen een respectvol herstel en verzoening met lokale gebieden, inheemse ecologieën en gemeenschappen plaatsvinden. Het opbouwen van wat wij ‘ecologische geletterdheid van plaats’ noemen, kan dan de basis vormen voor een aandachtige praktijk en een conceptuele herijking van de architectuur ten behoeve van studenten.

Het is dit type ethos dat ten grondslag ligt aan de ontwerpcursus ‘Upside-Down Country’, die wordt gegeven aan het Australische Royal Melbourne Institute of Technology. De cursus vindt plaats in Castlemaine, op het Land van de Dja Dja Wurrung, en heeft tot doel om de studenten op een heel directe manier kennis te laten maken met de omgeving en ze inzicht te bieden in wat Australische ecologische geletterdheid kan inhouden. Samen met een introductie van locatiespecifieke methoden die hieronder worden uiteengezet, ontwikkelt zich zo een ‘respectvolle culturele geletterdheid’ ten opzichte van het Land van de Dja Dja Wurrung. Wij

1 Zie: architectureau.com/articles/listen-observe-learn-ethics-and-protocols.

Living networks: regenerative box-ironbark woodlands/ Levende netwerken: regeneratieve buxus- en eucalyptusbossen

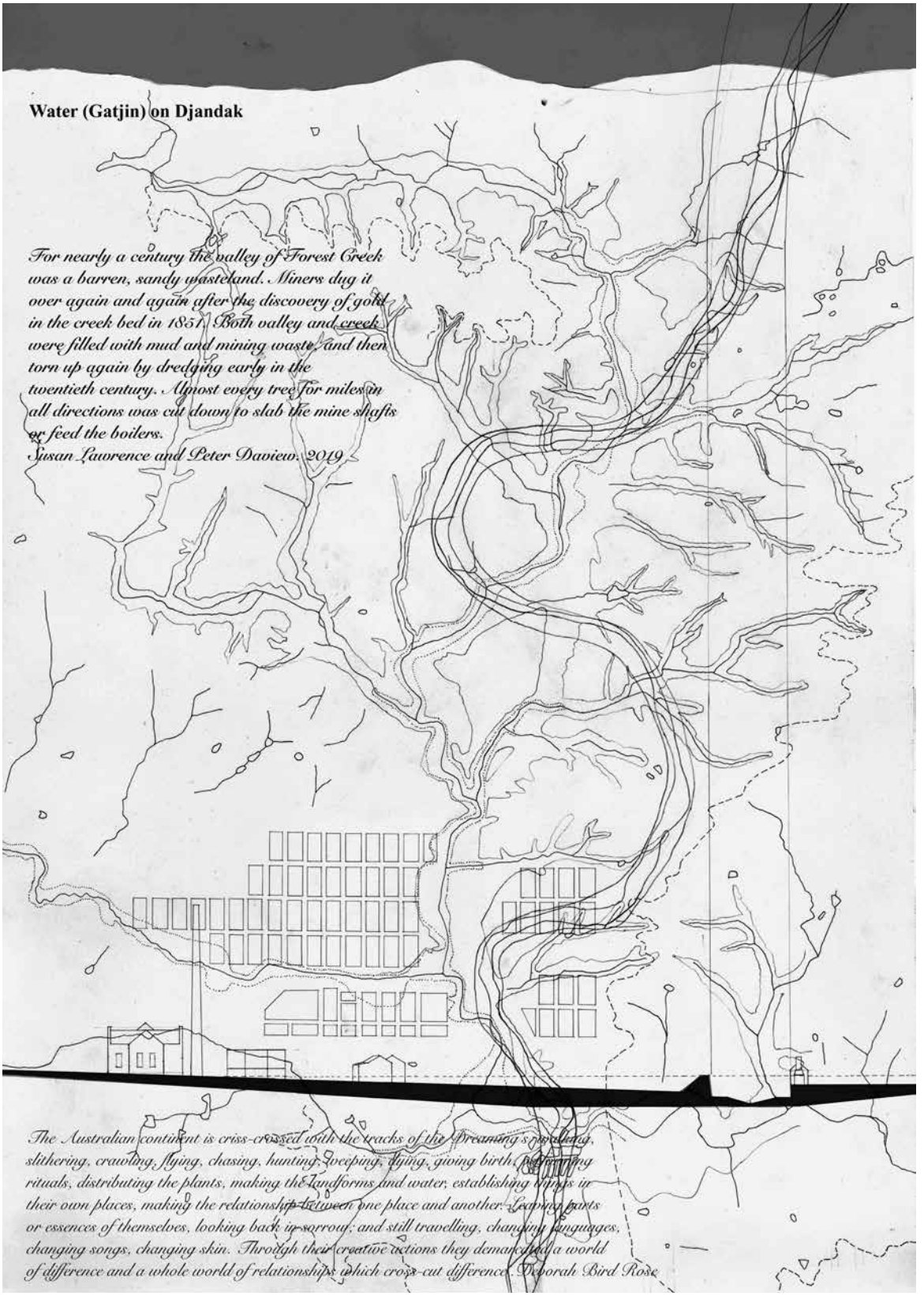
gaan uit van de premisse dat ecologisch denken onlosmakelijk verbonden is met de culturele, sociale en historische realiteit van een plaats, in dit geval de principes waarmee Aboriginal-Australische volkeren omgaan met het landschap, dat zij *Djandak* (Land)' noemen. Voor de Dja Dja Wurrung verwijst dit begrip naar 'een cultureel landschap dat niet alleen tastbare objecten omvat, maar ook de droomverhalen, wetten, totemische relaties, liederen, ceremonieën en voorouderlijke geesten die het Land tot leven brengen en betekenis geven'.[2]

De cursus richt zich op het opzetten van een wederkerige relatie tussen architectuur en landschap op een locatie tussen de oever van de Forest Creek in Castlemaine en de verstedelijkte uiterwaarden van deze beek. Deze plek ligt vlak bij negentiende-eeuwse goudwinningslocaties in centraal Victoria waar momenteel een campagne plaatsvindt om de zogenaamde Castlemaine Goldfields op de UNESCO-Werelderfgoedlijst te krijgen. In het licht van de hierboven geschetste thematiek vraagt de ontwerpopdracht om de site, ingrepen en gebouwen, maar ook het landschap en de ecologische infrastructuur te evalueren op hun mogelijk gebruik als bezoekersvoorzieningen of oriëntatiepunten in deze historisch beladen locatie. Hoewel de cursus rond dit scenario is opgezet, wordt tegelijkertijd ook kritisch gekeken hoeveel bebouwing er werkelijk nodig is en hoe die eruit zou kunnen zien.

Upside-Down Country is de term die de leden van de Dja Dja Wurrung gebruiken om de milieuschade aan te duiden die door de goudkoorts is aangericht. De term wordt provocatief gebruikt, als aansporing om lastige historische kwesties te heroverwegen, zich op alternatieve interpretaties van de locatie te bezinnen, de nalatenschap van de locatie te verkennen en op urgente ecologische vraagstukken te reageren.

Wij bouwen voort op de *Galk-galk Dhelkunga* (bosbeheerstrategie) en *Dhelkunyangu Gatjin* (waterstrategie) van de Dja Dja Wurrung om het land en de context te kunnen begrijpen, inclusief de koloniale nederzettingen en de ingrijpende ecologische gevolgen van de goudkoorts. Strevend naar een toekomst van zorg (en herstel) voor het *Djandak* volgen de studenten een reeks van wat wij *Ground Lines* (aardlijnen) noemen: trajecten en routes door het gebied die de stad, het bos, bergkammen, geulen en kreken doorkruisen. Al wandelend en dwalend onderzoeken de studenten nauwkeurig verschillende locaties en plaatsen door te tekenen, te observeren en te registreren. Naast archiefonderzoek, teksten en interdisciplinaire kennis ontstaat uit dit lopen het basismateriaal voor de getekende verkenning – de zogenaamde 'kennis van plaats' – die hen voorbereidt en begrip bijbrengt van de bredere kenmerken van de omgeving. Dit generatieve proces omvat niet alleen ontwerpend denken, maar ook observeren, registreren en vertalen, pedagogische instrumenten die worden ingezet om de relaties tussen architectuur en ecologie zichtbaar

2
De Recognition and Settlement Agreement is krachtens artikel 4 van de Traditional Owner Settlement Act 2010 (Vic) overeengekomen door zijne edelachtbare Clark, MP, procureur-generaal namens de staat Victoria, en de Dja Dja Wurrung Aboriginal Corporation, Indigenous Corporation nr. 4421, 28 maart 2013, 2.

Living networks: water topographies/ Levende netwerken: watertopografieën

te maken. Aan het einde van dit leerproces beschikken de studenten over strategieën om met de Australische ecologie en het *Djandak* te kunnen werken. Dit leidt bij velen van hen opvallend genoeg tot een heroverweging van de rol en de verantwoordelijkheid van de architectuur – en tot het diepgaande besef dat de vraag misschien niet is, *wat er nog méér gebouwd moet worden*, maar eerder *hoe weinig er maar gebouwd hoeft te worden* – en tot het strategische vermogen om al het bestaande cultureel en ecologisch zichtbaar te maken en te waarderen.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

Djandak (Country). Specifically, for the Dja Dja Wurrung People, *Djandak* is 'a cultural landscape that is more than just tangible objects; imprinted in it are the dreaming stories, Law, totemic relationships, songs, ceremonies and ancestral spirits which give it life and significant value.'[2]

Specifically, the studio explores the potential reciprocity between architecture and landscape on a site between the embankments of Forest Creek Castlemaine and its urbanised floodplain, all in proximity to the nineteenth-century goldrush sites of central Victoria. The backdrop to this is the campaign to win UNESCO world heritage recognition for these goldfields landscapes. In response to the issues outlined, the brief calls for an appraisal of site, interventions and buildings, as well as the landscape and ecological infrastructure concerning their possible use as visitor and orientation facilities in this history-laden site. While the studio is premised upon this scenario, it is critical of how much building is required and what this might constitute.

Upside-down Country, a term used by the Dja Dja Wurrung People to describe the environmental degradation inflicted by the goldrush, is used as a provocation for its potential to reconsider the difficult historical issues and to speculate on alternative modes of interpretation of the site's heritage, along with responding to the critical ecological issues.

Working with and building on Dja Dja Wurrung's *Galk-galk Dhelkunga* (forest gardening strategy) and *Dhelkunyangu Gatjin* (water strategy) we frame a reading of the expanded site and context, including the colonial settler structures and consequential ecological damage of the goldrush. Working towards a future of care (and repair) of *Djandak*, students undertake a series of what we call *Ground Lines*: trajectories and sequences through this territory that pass through town, woodland, ridge lines, gullies and creek beds. Walking and wandering slowly, students make careful connections to site and place through drawing, observing and recording. Along with archival research, texts and cross-disciplinary knowledges, these walks form base material for drawn investigations – what we call 'site knowledges' – to prepare and understand the site within this expanded context. It's this generative process that extends design thinking into acts of observation, recording and translation, pedagogical instruments employed to visualise relationships between architecture and ecological processes. By the end of their learning experience, students are equipped with strategies for working with Australian ecologies and with *Djandak*. For many, this leads to a reassessment of the role of the architect and their responsibilities, towards a profound realisation that it may not be what *more to build*, but rather how *little to build* – and with strategies for revealing and respecting what is present culturally and ecologically.

2
Recognition and Settlement Agreement, under section 4 of the Traditional Owner Settlement Act 2010 (Vic) between honourable Clark, MP, Attorney-General for and on behalf of the State of Victoria, and the Dja Dja Wurrung Aboriginal Corporation, Indigenous Corporation Number 4421, 28 March 2013, 2.